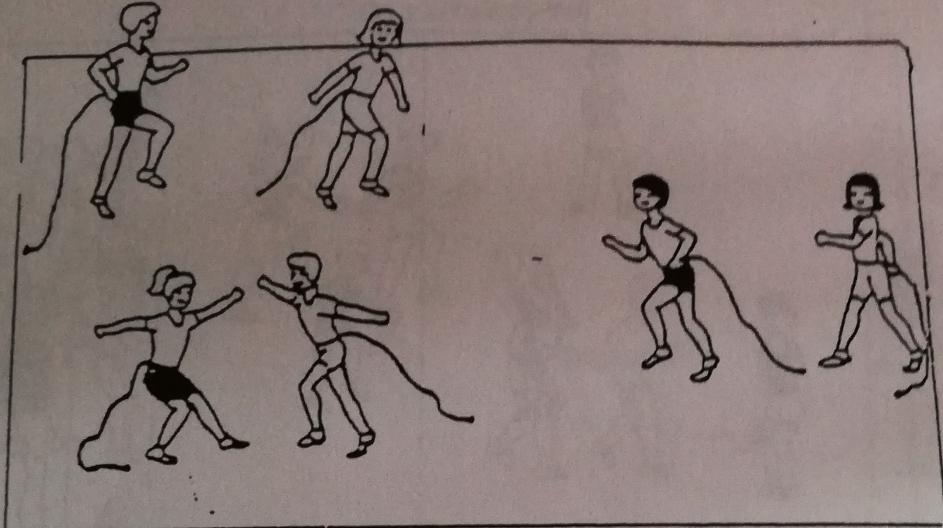

“Οι καλικάντζαροι”

Χώρος: Ανοιχτός ή κλειστός (παραλληλόγραμμο $10 \times 20\text{μ}$)

Υλικά: Σκοινάκια, κιμωλία

Αρ. Παιδιών: 12-14 (δύο ομάδες)

Ηλικία: 8-10

Στόχοι: Τρέξιμο, κυνηγητό, γενική επιδεξιότητα

Περιγραφή: Κάθε παιδί έχει ένα σχοινάκι, το οποίο “στερεώνει” πίσω στο λάστιχο της φόρμας του, έτσι ώστε όταν τρέχει το σχοινάκι “σέρνεται” στο δάπεδο (“ουρά Καλικαντζάρου”). Με την έναρξη του παιχνιδιού τα παιδιά της κάθε ομάδας προσπάθουν να “πατήσουν” τις “ουρές” των παιδιών της “αντίπαλης” ομάδας, για να τις αποσπάσουν ενώ συγχρόνως προσπαθούν να προστατέψουν τις δικές τους Κανόνες: 1) Όποιο παιδί “χάσει” την ουρά του, μπορεί να την ξαναυτοποιηθετήσει στη θέση της και να συνεχίσει το παιχνίδι αλλά, η ομάδα του χρεώνεται με ένα βαθμό “ποινής”. 2) Εάν κάποιο παιδί βγει έξω από τα όρια του παιχνιδιού η ομάδα του χρεώνεται με ένα βαθμό “ποινής”. Στο τέλος του παιχνιδιού (διάρκεια 5-6 λεπτά) “κερδίζει” η ομάδα με τους λιγότερους βαθμούς “ποινής”.

Διδακτικές προτάσεις: Τα παιδιά να μην συγκρούονται μεταξύ τους κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Τα σχοινάκια απλώς μπαίνουν μέσα στη φόρμα έτσι ώστε να αποσπώνται εύκολα με ένα πάτημα.

Παραλλαγή: α) Εάν τα σχοινάκια διπλωθούν, έτσι ώστε οι “ουρές” να είναι κοντές (να μην σέρνονται στο δάπεδο), το κλέψιμο της ουράς μπορεί να γίνεται με τα χέρια μόνο.

β) Το ίδιο παιχνίδι μπορεί να παιχτεί και σε ζευγάρια